třetí třídy a to za každý třeba započatý týden.

Lékárny mohou prodávati léčivá vína, lihové léky a nápoje bez povolení, pokud jsou uvedeny v seznamu léčiv.

Vyměřovací období je tříleté. Sazby určí a vetřídění provede finanční úřad I. stolice za pomoci obcí. Vetřídění a sazbu oznámí pak stranám. Proti tomuto rozhodnutí je možný rekurs do 8 dnů k reklamační komisi. Do rozhodnutí reklamační komise možný opět rekurs do 8 dnů k ministerstvu financí.

Změna dávky ve vyměřovacím období může nastati, změní-li se ráz obchodu (rozšíření, přenesení obchodu a pod.).

Povolení zaniká zřeknutím, smrtí (vdova [vdovec] může provozovati vdovským právem neb s jejím souhlasem člen společné domácnosti, ohlásí-li to do 15 dnů) a odnětím. Nesplatná dávka se pak vymaže od čtvrtletí, jež následuje po nastalé skutečnosti.

Výčep a prodej lihových nápojů podléhá důchodkové kontrole. Přestupky proti předpisům trestají se pokutou od 2—200 Kč, v případě nedobytnosti náhradním trestem vězení. Současně lze odejmouti i povolení.

Literatura.

Funk: „Finanční věda“; Drachovský: „Přehled finančního hospodářství v Československé republice“; Vencálek: „Finanční universum“.

Václav Dvořák.

Daň výdělková všeobecná

viz Přímé daně.

Daň výdělková zvláštní

viz Přímé daně.

Daň z vyššího služného

viz Přímé daně.

Daň ze zapalovadel.

Zavedena cís. nař. č. 278/1916 ř. z. (prov. nař. min. fin. č. 279/1916 ř. z.), československé značky pro zapalovače stanoveny nař. č. 519/1919 Sb., její platnost rozšířena na Slovensko zák. č. 550/1919 Sb. (prov. nař. č. 551/1919 Sb.) a na Podkarpatskou Rus zák. č. 316/1921 Sb. (prov. nař. č. 317/1921 Sb.).

Této spotřební dani podléhají: a) zápalky všeho druhu, b) zapalovače. Pokud jde o výrobky domácí, platí ji výrobce při vyklizení z výrobny (odst. 1., § 5, cit. cís. nař.) nebo svobodného skladiště do v n i t r o z e m s k é h o obchodu, jenž sám jest pak volný, pokud pak jde o výrobky cizozemské, platí ji příjemce při celním odbavení u vstupního celního úřadu (upraveno nař. min. fin. č. 58/1917 ř. z.). Výroba zapalovadel (i krabiček na sirky atd.) podléhá důchodkovému dozoru, taktéž i zásilky, doprava a uskladnění nezdaněného zboží.

Sazba (§ 1 cit. cís. nař.): a) u zápalek sirných 2 h za každých 90 kusů nebo jich zlomek v jednom balení, b) u zápalek ostatních 2 h za každých 60 kusů nebo jich zlomek v jednom balení a c) u zapalovacích svíček 10 h za každých 60 kusů nebo jich zlomek v jednom balení. Dají-li se sirky rozškrtnouti na obou koncích, jest sazba dvojnásobná.

U zapalovačů činí sazba (§ 8 cit. cís. nař.): a) u zapalovačů kapesních do váhy 25 g 50 h za kus, b) u kapesních zapalovačů těžších 1 Kč za kus a c) u stolních a nástěnných 3 Kč za kus.

Zdaněné zápalky se označují daňovými známkami (banderolami), zapalovače se opatřují trvalými známkami, podobajícími se známkám puncovním.

Výnos daně činil v r. 1926 (dle stát. záv. účtu) 18,961.429 Kč, dle rozpočtu na r. 1927 19,906.000 Kč, na r. 1928 10,011.000 Kč.

Literatura.

Heinrich Konrad: „Handbuch des österreichischen Finanzverwaltungsrechtes“, Nachtrag 1916, Vídeň 1916, str. 45; Dr. J. Drachovský: „Přehled finančního hospodářství v Československé republice“, Praha 1922, § 33.

Jan M. Novotný.

Daň ze zbroje a z lovu,

zavedené zák. čl. XXIII/1883, jsou vybírány na Slovensku a v Podkarpatské Rusi ve prospěch státu. Byly a jsou zařazovány ve státních rozpočtech mezi daně přímé, podle svého účelu však se jeví býti doplňkovými daněmi nepřímými, jimiž má býti daňově vykořistěn konsum důchodu k účelům loveckým. Mají tedy stejný předmět jako t. zv. autonomní taxy z honebních lístků v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, avšak berniční zatížení těmito taxami jest nepoměrně vyšší. Přes nepatrný výnos d-ě ze z. a z l., preliminovaný na r. 1927 částkou 375.000 Kč, mají obě tyto daně